

Cirklar i sådesfält

FOTO: KECK

Från fjärrstyrd utomjordisk intelligens till Ales stenar

Svar till Bob G Linds insändare i YA den 1 juni 2012 "Inbjudan till kunskapslyft för solkalenderns förnekare"

■ Jag noterar att Bob G Lind försöker sig på en något annan framtoning i sitt svar i YA den 1 juni på min insändare, än den vanliga aggressiva hållningen. Det outtröttliga mantrat om "Ales stenars matematiska, geometriska och astronomiska orientering" befäster han dock – sin vana trogen. Jag konstaterar också att definitionen på "trängsynthet" och "okunighet" enligt Bobs logik är när man accepterar en förkrossande vetenskaplig forskningskonsensus men inte Linds teoretiska måste – solkalendern.

Därutöver väjer han skickligt för övrig kritik,

gällande sina andra "solkalendrar". På samma sätt har han också lyckats väja från uppmärksamhet kring sina tidigare "forskningsinsatser". Innan Ales stenar ägnade Bob sig bland annat åt cirklar eller "solringar" i sådesfälten, då i egenskap av "medium och teckentydare". Denna "forskning" resulterade bland annat i boken "Budskapet i sådesfälten" (1994), som han skrev efter en nattlig meditation i en cirkel i ett sådesfält i Harplinge utanför Halmstad 1993. I boken, precis som i fallet Ales stenar, hävdar Bob sig vara sanningsbärare och sitta inne med svaren. Om cirklarnas tillkomst skriver han till exempel: "Den enastående tekniken som används när cirklarna i sådesfälten skapas är fullständig överlägsen vår egen och fjärrstyrs

alltid av en flygfarkost med utomjordisk intelligentia ombord."

Utifrån denna klarsyn sätter Lind cirklarna i relation till bronsålderns hållbilder, domarringar, väderkvarnar och silosar, som han menar "alltid tycks kretsa kring varandra, som likt en symbolisk stjärnbild". Han kallar det "en sanning som är mer än uppenbar på alla vis". Han konstaterar också att cirklarna placerats "i en exakt nord/sydlig kurs i förhållande till domarringen/domarringarna" och att de tillsammans alltid bildar "andra utomordentligt varierbara geometriska figurer om man drar några linjer dem emellan."

Retoriken, metodiken och argumentationen är slående lik den framför i sin "forskning" om

Ales stenar. Synd bara, för Bob alltså, att DN-journalisten, tillika ordföranden i UFO-Sverige, Claes Svahn, senare kunde visa att cirkeln i sådesfältet i Harplinge var gjord av några lätt berusade tonårspojkar. Det var efter detta Lind riktade fokus mot Ales stenar, lade sig till med ett "G" i namnet och epitet som "arkeoastronom" och "fristående forskare" – möjligen i ett försök att höja trovärdigheten något. Tyvärr har han genom åren lyckats snärja såväl delar av allmänheten som journalistkåren. Tack för inbjudan till "kunskapslyft", men nej tack. Jag känner mig varken bekväm i limousin eller foliehatt.

BJÖRN WALLEBOM,
arkeolog